

IRONIJA (3) sb f

Tekst nie oznacza ó.

sg G ironij(e)j (2). ◇ A ironiją (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.

Drwina, złośliwość, szyderstwo, zawarte w wypowiedzi pozornie aprobującej [ironeia Latine irrisio – naśmianie, opaczna rzecz, gdy jakoby insze mówimy, a insze rozumiemy Mącz 174c; – naśmiewisko Calep; szyderstwo, szydzenie; zmyślanie żartowne, nieszkodliwe; żart uczciwy, łagodny – ironia Cn] (3) : Ieſt y oto tho Ironiey coś w rodzie/ kiedy ktho poſtępek ſzkárády cżiy/ cudnym przezwiłkiem názowie GórnDworz R2v; Też y oto to nieiáko do Ironiey należy/ kiedy kto rzecz iáko ieſth w ſobie wiedzác/ ináczey/ á iákoby opák pyta/ áby tego kogo pyta/ ná tho/ żeby lie wyznał/ wyciągnął. GórnDworz R3, R2.

Synonimy: naśmianie, naśmiewisko, szyderstwo, żart.

TZ